

Dona i cadira

INTRODUCCIÓ

Aquest treball tracta sobre l'anàlisi del llibre dona i cadira escrit per Pilar Duocastella. En ell tractem uns punts a seguir. Analitzem els personatges, els temps, el llenguatge...Aquest llibre té 182 pàgines està dividit en apartats. És un llibre una mica culte i llarg de llegir.

OPINIÓ PERSONAL

Aquest llibre m'ha agradat molt, la història és bona i em sembla un bon argument el que conté. És interessant adonar-te de les coses que fan a pagès diferent de les ciutats. El terme pagès està mal utilitzat avui en dia ja que si veus algú una mica drepaire o amb parla barruera dius «mira quin pagès» els pagèsos tenen costums i maneres de fer diferents i no per això són pitjor que la gent de ciutat.

Crec que en aquesta novel·la queda clarament reflexat els costums, maneres de ser, etc dels pagesos i com hem vist en la novel·la la Lluïsa s'adapta molt bé a la ciutat.

El recomano per a gent desperta però no a la gent que li agraden els llibres de terror i misteri perquè s'aburriran una mica massa.

COMENTARI GENERAL

1.-Com organitza l'obra l'autora? Estructura temàtica.

L'autora organitza l'obra per parts. En cada part hi ha un narració sobre el que li succeeix a la Lluïsa diàriament i els seus records que té de pagès, quan es va enamorar del Miquel, del Josep quan era jove i es varen conèixer, records que tant anyora. Normalment en cada apartat del llibre la Lluïsa comença explicant el que ha fet avui, o el que va fer ahir si nova tindre temps d'asseure's a la seva cadira de boga i llavors se'n recorda d'alguna cosa de Castelltallat, de la seva família, o de qualsevol altre cosa passada amb una certa anterioritat.

Costa de seguir el fil a la vida de la Lluïsa perquè de vegades no saps si t'està parlant del present o del passat. En general està ben organitzada però trobo que hauria de tindre més ordre, referint-me a els fets de la Lluïsa, i també trobo que es menja molts trossos alhora d'explicar algunes coses.

2.-Anàlisi dels ambients. Castelltallat. Manresa.

Castelltallat és un ambient cordial i afectuós ja que la Lluïsa ho descriu d'una manera amb una conotació afectuosa així doncs Castellatallat per a ella és un lloc preciós i on desitjaria ser una altra vegada. Ens ho descriu com un lloc acollidor on tenen els seus pares la casa de pagès, on hi ha gallines i d'altres animals...

Manresa, la Lluïsa ens ho descriu com una ciutat ampla, que al principi desconeixia però que mica en mica li comença a agradar. Ella pensava que Manresa estava construïda per gent que anava per feina. Ella vivia en un pis més o menys cèntric, treballava en una botiga d'antiguitats, on es reformaven mobles vells o amb alguna destrossa.

3.-Anàlisi dels personatges.

Lluïsa: la Lluïsa és una dona molt sensible, enraonadora, intel·ligent i agradable.

Els pares: els pares de la Lluïsa no són gaire comentats en l'obra, sabem que la mare de la Lluïsa és una persona molt ploranera i dèbil, era una dona de poques paraules. D'altra banda el pare de la Lluïsa és una persona molt severa i forta.

L'àvia: l'àvia de la Lluïsa és molt esmentada en l'obra. És una dona forta amb remeis per a tots, feia servir les serps com a remeis per gaire bé tot, feia menjar cargols crus a la Lluïsa. Quan anavaen ella i la Lluïsa a buscar els ous al galliner els i feia menjar crus.

Miquel: el Miquel era un home amb una certa edat, estava casat, tenia els ulls blaus, era amable i sensible, poc enraonador i molt enamoradís.

Josep: el Josep és el marit de la Lluïsa, és un home una mica reservat i desconfiat. Es preocupa molt per la Lluïsa. És llançat i porta sempre l'iniciativa amb la relació que té amb la Lluïsa.

Júlia: la Júlia és la filla de la Lluïsa, és una noia de ciutat, viatjadora, intel·ligent i somiadora. També es preocupa molt per la seva mare degut a l'enfermetat que pateix, però no és gaire sovint al seu costat.

4.-El paper de la dona.

La dona a pagès era molt important entre la família, la dona rentava la roba feia el menjar, rentava els plats feia els llits... és adir totes les feines de la casa i a més a més ajudava a els homes en les feines del camp i les dels animals, etc.

La dona la tenien com esclavitzada ja que la dona no tenia cap dret respecte els homes. Ella tenia que fer-ho tot i no tenia cap dia de festa.

5.-Importància i organització del temps. Peral·lelismes entre el temps "climàtic" i el temps de la història.

L'història està escrita en primera persona del singular ja que el narrador és protagonista. En cada cop que escriu en la llibreta normalment primer comença escrivint el que ha fet avui i després fa un salt en el temps reconstruint la seva vida dede quan era petita fins ara, com ja he dit anteriorment.

El temps climàtic ens el comenta una mica així com de passada, ens va comentant si fa fred, si fa calor, si ha nevat, si és primavera.

6.- El llenguatge: les metàfores i les comparacions, les frases fetes, el vocabulari emprat,...

El llenguatge és ric amb metàfores, comparacions i altres elements que componen els textos narratius.

*Metàfores i comparacions:

- Les parpelles em pesen tan fort sobre els ulls que la son m'entumeix els pensaments del darrere.
- Dibuixa figures de cotó fluix.
- La neu esmorteix el soroll i que emborratxa els sentiments.
- A fora, un paisatge de cotó fluix corria a l'inrevés i el cel, sense color, em queia al damunt.
- Uns ulls blaus i profunds com el mar.
- Presumia d'una pell blanca i fina com la d'aquelles sípies grosses acabades de bullir.
- Li sortien tants amants com bolets a la tardor.
- Duia les galtes vermelles com les brases del foc.

*Frases fetes:

- Varem correr la seca i la Meca.
- Sense bellugar peu ni cama.

*Paraules de camp:

- roent.
- Viver.
- Candela.

*Paraules de la casa:

- persones de sang cuita.
- Aires de ploma estarrufada.

7.-Transcriu fonèticament un paràgraf que contingui 30 paraules.

El pare ens enxantonava a la boca la carn barrejada amb les postres i també l'escudella; deia que l'escudella ajudava a mastegar la carn i les postres donaven bon gust a l'escudella.

8.-Comenta la funció dels pronoms d'aquest paràgraf:

No sé si hi tenen res a veure els meus orígens, però m'apassionava el món de la restauració. M'agradava passar-me les hores al costat d'una calaixera feta malbé i deixar-la com nova, era com entretenir-se d'una manera assossegada, o bé aquells mundos folrats de pell que s'arraconaven a les golfes amb la roba dels avantpassats i que quan se n'atipaven m'ho deien sense destriar.

Hi - fa la funció de complement circumstancial

M' - fa la funció de complement directe

M' - fa la funció de complement directe

-me - fa la funció de complement indirecte

-la - fa la funció de complement directe

s' - fa la funció de complement directe

se - fa la funció de complement indirecte

n' - fa la funció de complement del nom

m' - fa la funció de complement indirecte

'ho - fa la funció de complement directe

9.-Elabora amb grup tres preguntes sobre cadascun d'aquests temes:

a)viure a pagès

- b) la duresa de la natura.
- c) la funció de la dona.
- d) el procés de l'escriptura.

a.-El fet de viure a pagès et va suposar desavantatges en els estudis?

- Els recursos eren diferents, els metges estaven a les ciutats, hi havia de transportar-se amb burros. Amb això vull dir que els estudis es feien a la ciutat.

b.-Viure a pagès t'ha ajudat?

- Sí. Viure a pagès t'ajuda en algunes coses, però cada cop hi ha menys persones que hi viuen, ja que gairebé tothom viu a la ciutat.

c.-És molt diferent la funció de la dona a pagès i a la ciutat?

- Sí, és molt diferent, les dones de pagès treballen més; portem totes les feines de la casa, i a més a més ajuden als homes en les feines del camp.

La dona a pagès és un poder fàtic perquè decideix moltes coses per sota mà.

d.-Quan va trigar a escriure la novel·la?

- Aproximadament 2 anys. Necessites un procés per anar pensant i observant la novel·la.

e.-Per quina raó va escriure sobre l'Alzheimer?

- Volia escriure una novel·la sobre pagès, hi l'havia d'escriure d'una forma agradable. L'Alzheimer és una excusa, perquè jo ja coneixia la malaltia.

En el personatge de la Lluïsa, ella es compra una llibreta, per no recordar la mort.

f.-T'has basat en algun personatge real per fer el de la Lluïsa?

- No és un personatge concret, és un personatge barrejat. Tots els personatges tenen alguna cosa meva, alguna cosa del teu entorn.

Quan els crees et sents important controlant-los, però després te n'adones que t'enganyen, perquè agafen vida pròpia i convius amb ells.